

Sygn. akt VIA Cz 1732/06

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2006r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Urszula Wiercińska

Sędzia SA Marek Podogrodzki

Sędzia SA Agata Zając

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2006 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z zażalenia Huty „ ” S.A. w Ł

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego G Z

S.A. w G

na skutek zażalenia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

z dnia 27 lipca 2006 r. sygn. akt XVII Amz 25/06/E

postanawia:

odrzucić zażalenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie odrzucił zażalenie Huty „ ” S.A. w Ł wniesione od postanowienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 28 marca 2006 r., BPR-5111-8(12)/2006/GD.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie złożył Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Skarżący zarzucił naruszenie art. 479⁴⁶ pkt. 2 k.p.c. oraz art. 30 ust. 4 w związku z ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. 2006/89/625 i 2006/104/708), a także art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c. w związku z art. 479⁵⁵ k.p.c. i art. 199 § 1 k.p.c. przez błędną wykładnię tych przepisów polegającą na przyjęciu, że zażalenie podlega odrzuceniu z uwagi na niewłaściwość Sądu Okręgowego w Warszawie.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie zażalenia do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem postępowanie przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zainicjowane wniesieniem zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu uznawane jest za postępowanie pierwszoinstancyjne (por. orz. SN z dnia 29 maja 1991r., III CRN 129/91, OSNCP 1992/5/87; postanow. SN z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CKN 351/99, OSNC 2000/3/47; postanow. składu 7 sędziów SN z dnia 5 października 2004 r., III SZP 1/04, uchwała SN z dnia 8 marca 2006 r., III SZP 1/06). Skoro więc Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzyga sprawy jako sąd I instancji,

przy ocenie dopuszczalności zaskarżenia orzeczeń tego Sądu zastosowanie znajduje art. 394 § 1 k.p.c. Do sądu II instancji zaskarżalne są zatem postanowienia sądu I instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto postanowienia enumeratywnie wymienione w powołanym przepisie.

Zaskarżone przez Hutę „ ” S.A. postanowienie Prezesa URE ma charakter postanowienia wpadkowego, a ponadto wydanego w toku egzekucji administracyjnej. Dotyczy wyłącznie elementu tej egzekucji wszczętej na wniosek Prezesa Urzędu przez Wojewodę Śląskiego skierowanej przeciwko G Z

S.A. w celu egzekucji obowiązku określonego postanowieniem z dnia 12 października 2001 r., OKA/1072/2001/JC/BK. Prezes URE wydając postanowienie z dnia 28 marca 2006 r. dokonał błędnego pouczenia, wskutek niewłaściwej interpretacji przepisów ustawy Prawo energetyczne i ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, bezzasadnie wskazując na właściwość Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do rozpatrzenia zażalenia na przedmiotowe postanowienie.

Sprawa, w której Prezes Urzędu wydał tytuł wykonawczy oraz postanowienie z dnia 28 marca 2006 r. nie jest ani sprawą ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami, ani sprawą, w której Prezes URE orzeka na podstawie Prawa energetycznego. Prezes Urzędu wydał przedmiotowe postanowienie wyłącznie na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przepisy 479¹ § 1 w związku z art. 479⁴⁶ k.p.c. należy odczytywać jako przyznające kompetencję sądom powszechnym do rozpoznawania spraw na skutek wniesienia środków odwoławczych od decyzji i postanowień wydawanych przez Prezesa

URE w sprawach z zakresu regulacji energetyki. Natomiast sprawa, w której Prezes Urzędu wydał w dniu 28 marca 2006 r. postanowienie - stanowisko wierzyciela w sprawie zarzutów - do tej kategorii nie należy, jest sprawą administracyjną i nie podlega kognicji sądów powszechnych. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest właściwy do rozpatrywania odwołań i zażaleń na postanowienia Prezesa URE wydawane co do istoty sprawy na podstawie ustawy Prawo energetyczne lub przepisów odrębnych. Natomiast sprawa, w której zostało wydane zaskarżone postanowienie nie może być przedmiotem postępowania sądowego na żadnym z jej etapów. W konsekwencji zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, o którym mowa w art. 394 § 1 k.p.c. Postanowienie Sądu Okręgowego co do zażalenia na postanowienie Prezesa URE z dnia 27 lipca 2006 r. wydane na podstawie art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c. w związku z art. 479⁵⁵ k.p.c. w związku z art. 199 § 1 pkt. 1 k.p.c. nie zostało także wymienione w katalogu postanowień określonych enumeratywnie w przepisach art. 394 § 1 pkt. 1-12 k.p.c., ani w przepisach szczególnych – jako podlegające zaskarżeniu. Art. 394 § 1 pkt. 11 k.p.c. przewiduje wprowadzić zażalenie na odrzucenie zażalenia, lecz – zgodnie z treścią tego przepisu – dotyczy to odrzucenia zażalenia na postanowienie sądu I instancji lub zarządzenie przewodniczącego wydziału. Przepis art. 394 § 1 pkt. 11 k.p.c. nie ma zatem zastosowania w rozpoznawanej sprawie wobec odrzucenia zażalenia na postanowienie Prezesa URE wydane w sprawie nie będącej przedmiotem postępowania sądowego, które nie kończy postępowania w sprawie.

Z tych względów Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Referent Stazysta